

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— Ft
 Félévre 5.— .
 Negyedévre 2.50 .
 Egy hóra 1.— .
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
 Főpíacz, a váro-
 házzal szemben.
Működés:
 Egy hasábos petít
 soronként 6 krjával
 számíthatnak.

Az utolsó találkozás.

— június 13.

A magyar kvótaküldötség tagjai pénteken találkoztak az osztrák kvóta-küldötség tagjaival, hogy élőszóval megkísértsék az egyezséget a közösügyi teher viselése arányára nézve. Mindenki azt hiszi, hogy ez lesz az utolsó találkozás Ausztriával az alkotmányos téren. Ehhez az utolsó kísérlethez már előre sem fűzünk reményt a sikerre nézve. A kvótakérdés, az előjelekből ítélve, az osztrákoknál többé parlamentáris uton megoldható nem lesz. Az osztrák kvóta-küldötség első sorban természetesen a parlamenthez fogja appellálni az ügyet és innét a császárhoz. El vagyunk rá készülve, hogy császári döntéssel fog újból megállapítani a kvóta az osztrákok részére.

Az osztrákok ugyanis a kvótakérdést egészen kiforgatták annak eredeti természetéből és az izgatás folytán most már annyira szoros összefüggésbe hozták a gazdasági kiegyezés kérdéseivel, hogy a kvótát többé a kiegyezéstől elválasztani nem tudják az ottani politikusok. Ez az osztrák taktika műve, a mely azonban egészen ferde felfogáson alapszik.

Valóban hiu törekvés a gazdasági kérdéseket összekapcsolni

a kvótával még taktikai szempontból is, mert ha a vám- és kereskedelmi-szövetségre, a fogyasztási adókra, a pénzügyre, jegybankra és a vasuti-ügyre stb. nézve megegyezni nem tudnánk, ezekre az ügyekre vonatkozólag elválnánk Ausztriától és önállóan intézkednénk.

De nem így a kvótára nézve, mert a pragmatika szankcióból folyó közösügyek, mint a külügyek közössége, a közös hadügy és közös pénzügy továbbra is változatlanul megmaradnának, különösen az 1867. évi XII. t.-cz.-nek a kvóta megállapítására vonatkozó határozatai, vagyis vánszövetség hiányában is időről-időre egyezkedni kell Ausztriával és ha ez nem sikerül, ő Felsége dönti el a kvótát.

Már most annál nagyobb abszurdum a kvótát összekapcsolni a kereskedelmi és vám, valamint az ezekkel összefüggő ügyekkel, mivel megtörténhetik, hogy sem a kvótára, sem a kereskedelmi ügyekre nézve megegyezni nem tudnak, így hát a kvótát utólag ugyanis külön kell választani és külön ő Felsége döntése alá vinni. Mig ellenben a kereskedelmi ügyeket önállóan elintézhetjük ebbe többé senki nem avatkozhatik.

Epen ezért nagy felelősség hárul a kvóta-küldötség tagjaira,

mert ha az osztrák ferde álláspontot a maguk részéről is elfogadják, a magyar küldöttek ebből a legsúlyosabb alkotmányjogi hibák következnének be. Nem szabad belemenniük tehát abba, hogy a kvóta, még ha tisztán a gyakorlati megoldás szempontjából nézzük is, összekapcsolható lenne a gazdasági kiegyezés megújításának kérdéseivel, miként ezt az osztrákok erőszakolják. A kvóta-küldötség tagjainak nem szabad olyan magatartást tanusítani, a mely által ez az alkotmányos elv a legkisebb mértékben elhomályosítható lenne. Nem szabad még akkor sem letérni az alkotmányos állásponttól, ha előre látnák, hogy ezáltal az Ausztriával való kiegyezés lehetősége egyenesen megsemmisítetik, mivel ezért az osztrákok lennének a felelősek és nem mi. Ők tették sarkpontjává a kiegyezésnek a kvótakérdést. Elég rosszul. Viseljék tehát érte a felelőséget. Az ő izgatásaik, a magyarellenes demagógia, áskálódások állították a fejetetejére az egész kvóta-ügyet, maguknak tulajdonítsák tehát az osztrákok, ha most sem a kvóta, sem a kiegyezés létre nem jön, de e miatt egyszersmind vége lesz az osztrák parlamentárizmusnak. Ugyanis az illetékes osztrák tényezők már nyíltan

TÁRCZA.

Négy év előtt...

Négy év előtt... Emlékszel-e?
 Fel-feljár a lelkem elé...
 Sápadt arczal, néma gyászszal,
 Az árvaság fájdalával,
 Lopvást, félve,
 Megigézve
 Csak néztelek...
 Már akkor is szerettelek!

Négy év előtt... Emlékszel-e?
 Fel-feljár a lelkem elé...
 Elfogadtad a virágom,
 Visszaadtad boldogságom.
 Elfogadtad
 S nem gondoltad
 Mért néztelek,
 Hogy már akkor szerettelek!

Négy év előtt... Boldog Isten!
 Itt állunk a mesgyn innen...
 Nézek most is megigézve,
 De nem lopvást, nem is félve.
 Ha az idő megtévedve
 Négy évvel most visszamenne:
 Lopvást, félve,
 Megigézve
 Csak néztelek,
 Ujra csak megszeretnélek!

Sáfrány Lajos.

Az én ismerőseim.

Irta: Szépfaludy Ö. Ferencz.

I.

Büszke voltam nagyon sokáig arra, hogy igen sok az ismerősöm s hogy mindenkinek tudom a születése napját és évét.

Az emberek örültek is, irigykedtek is, boszankodtak is. Különösen azon, hogy az én születésem évét és napját senki sem tudhatta meg, mert a hajón születtem.

Egyszer egy barátom büszkén vágta ki, hogy 1848 ban, a szabadság az igazi hajnalhasadásának a napján: márczius 15-én született.

— Márczius 15-én lehet, de 1848-ban nem! — szóltam közbe.

— Már hiszen pajtás azt csak én jobban tudom, hogy mikor születtem?!
 — Az meglehet, de azért mégis 1847. márczius 15-én születtem, akkor pedig még semmiféle szabadság hajnal nem hasadt.

Berzi barátom elhallgatott, gondolkozott s egyszerre hozzám fordulva nyájas hangon így szól:

— Jól van!... De hát honnan tudod?

— Magad mondtad!

— En?

— Igen, csak hogy tiz év előtt. mikor még nem volt okod eltagadni egy évet sem.

Elnevette magát.

Egy másik barátom, kit husz év előtt mutattak be, husz év után már három évet akart elsikkasztani.

Megállítottam! „Idősebb vagy!” — „Hogy-hogy?” „Husz év előtt épp ebben az időben dicsekedtél, hogy teljes koru lettél s ma — husz év után — csak negyvenegy évet ismersz be?” — „Derék!

Egyszer aztán megjártam, mert lefőztem karambolban Etschnert, a karambol-champion, a nyakamra jártak az újdondások és erővel meg akarták tudni, hány éves vagyok? „Találják ki, válaszoltam. Három évvel fiatalabb vagyok, mint amennyinek latszom!”

Szőke fürteim, selymes szőke szakállam, redő nélküli homlokom, egyenes termetem zavarba hozták az újdondásokat, Egyik éles szemű firkonez azt vallotta ugyan, hogy már tiz év előtt is idősebbnek látott, hanem azért még csak nem is gyanítja koromat.

Találomra kitették a könyvomatomban, hogy harmincznyolcz évet éltem már a világon, hanem a szedőgyerek a 38-at egyik helyt 78-nak, másik helyt 98-nak szedte s így a kétség megmaradt továbbra is a korom iránt és ma is kutatják a

hirdetik az ottani parlamentárizmus végét. Annyit mindenki belát, hogy már a féktelen nemzetiségi izgatásokra való tekintettel sem tartható fenn többé az osztr. parlament mostani alakjában. Az alkotmányválság kikerülhetetlen és erre az első lökést a kiegyezés és a vele erőszakosan összekapcsolt kvóta-kérdés dugába-dőlése adja meg. A császár dönteni fog nemcsak a kvóta, hanem az alkotmány kérdésében is.

Mi sajnáljuk a dualisztikus monarchia másik államának ezt az alkotmányos csődjét. De a lejtőn őt nem követhetjük. Szívesen közreműködnénk abban, hogy visszatartsuk a veszedelemtől. — Mivel az osztrák alkotmányosság sorsa ezeken a kérdéseken fordul meg, tehát megkísértünk újból minden lehetőt, hogy a kiegyezés létrejőjön.

Az elfogadott alapon és a méltányosság szerint készek vagyunk a kvóta-kérdésben addig elmenni, a meddig hazánk érdekei azt megengedik. Nem adunk, de nem is kérünk ajándékot a másik féltől. Ebből is látható, hogy mily nagy felelősség hárul a kvóta-küldöttség tagjaira, mert nekik nemcsak a kvóta-kérdésben kell érdemlegesen dönteni, hanem meg kell óvni az ország érdekeit a gazdasági kiegyezésre való tekintettel is.

A kvótát a gazdasági kiegyezéssel összekapcsolni ugyan nem szabad, ezt hivatalosan ki is kell jelenteni, de mégis, ha valahogy lehetne, az osztrák bonyodalmakból való kibontakozásra segítséget kell nyújtani. —

Hajlandók lennénk talán a kvóta-kérdésben némi eredményre azonfelül ami bennünket a jog és méltányosság szerint megillet, ha biztos kilátásunk lehetne arra, hogy ez alapon és ennek fejében a kiegyezés az osztrák parlamentben keresztülvihető lesz és így a parlamentárizmus Ausztriában biztosítható lenne.

De különben nem teszünk semmi engedményt, mert ez csak biztosítás lenne a további osztrák követelésre és ellenállásra. Már pedig mi nem leszünk szívesek azt a taktikai fogást igazolni, a melyet ellenünk akarnak kihasználni az osztrákok, hogy benünket a kvótánál a gazdasági kérdésekben megkárosítsanak. Miniket senki sem kényszeríthet arra, hogy olyan egyezséget kössünk akár a kvótára, akár a közös érdekű gazdasági ügyekre nézve, amelyek jól felfogott érdekeinkkel ellenkeznek.

R.

— **A nunczius Esztergomban.** A pápa bécsi követe legközelebb meglátogatja az ország hercegprímását, a ki magas vendégét elárult székelyén Esztergomban fogadja, fényes ünnepséggel. A nunczius esztergomi útját, — mint nekünk Esztergomból jelentik — sokan fontos küldetéssel hozzák kapcsolatba, a melynek célja lenne a primás és káptalana majd egyházmegyei papsága között még mindig fennálló áldatlan, feszült viszonyt megszüntetni. Ezért néznek oly szokatlan érdeklődéssel a pápa képviselőjének esztergomi útja elé.

— **A polgári törvénykönyv kodifikációja.** A magyar általános polgári törvénykönyv szerkesztő bizottsága pénteken tartott ülésében folytatta a kötelemi jog köréből a szerződés-kötés hiányai tekintetében felvetett kérdések tárgyalását. A

lényeges tévedés kriteriumainak meghatározására nézve a bizottságban két álláspont jutott kifejezésre. Az egyik szerint a régiebb törvénykönyvek és doctrina felfogáshoz képest ki kellene emelni a lényeges tévedés eseteit; a másik szerint egy általános, elvi alapokon nyugvó meghatározás volna megfelelőbb, mert az esetek felsorolása ebben a kérdésben nem elégítheti ki teljesen az élet igényeit. Mindkét álláspont mellett igen nyomós érveket lehet felhozni s a leghelyesebbnek látszik az a megoldás, mely a kettőt összeegyeztetni képes. Ily értelemben állapodott meg hosszabb eszmecsere után a bizottság. Ehhez képest a szerződés megtámadásának alapjául szolgálható tévedés meghatározása lehetőleg elvi alapokon nyugvó és nem kategorizáló szövegezéssel fog megtörténni, a mi azonban nem zárja ki, hogy a tévedésnek egyes főbb esetei a szükséghez képest külön kiemeltessenek. A kérdések tárgyalását a bizottság folytatja.

A tanári-kör évváró gyűlése.

Debreczen, június 13.

A debreczeni tanári kör f. hó 11-én tartotta Dóczy Imre egyházker. felügyelő elnöklete alatt évváró gyűlést, melyen a tagok a helybeli összes középiskolák képviselőiben nagy számmal jelentek meg.

Napirend előtt Kardos Albert, a kör titkára üdvözölte Dóczy Imrét és Sinka Sándort azon kitüntetés alkalmából, mely őket egyházker. felügyelővé, illetve ev. ref. gimn. igazgatóvá történt megválasztásukkal érte. Majd az elnök számolt mindazon lépésekről, melyek eddig tettek a tanáregyesületi közgyűlés gondos előkészítésére; bemutatta a központi igazgatóság által leküldött közgyűlési programot, melynek pontjai között nagy örömmel hallották — s azt hisszük, ezt Debreczen egész közönsége hasonló örömmel fogja hallani, hogy a tanáregyesület megfogja koszoruzni a Csokonai szobrát. Az elnök e hosszabb előterjesztés végén ismételtén ajánlta a közeledő közgyűlés ügyét a kör összes tagjainak legbuzgóbb érdeklődésébe.

Dr. Nagy Zsigmond ev. ref. főgimn.

keresztlevelemet a vélt szülőföldemen. Jó, hogy nem a hajón! Amde véletlen szerencse következtében a kissé gyakran mámoros tiszteletes ur, kinek a hajóról beküldték, elfeledte beírni a születésemet s így attól is megszabadultam, hogy besorozzanak. Még csak nem is hívtak soha sor alá.

Boszniába, mikor kitört a háboru, el akartam menni önkéntesnek, hanem mielőtt szándekomat valósíthattam volna, azt álmodom egy éjjel, hogy az első golyó engem talál és — lemondtam az önkéntességről.

Pedig akkor még nem is láttam Veresegyházi háborus képeit, a „Sipkaszorost“, „a csatasikon“ s a többi iszonyatos festményeket. Most már rossz álom nélkül se állanék ki a placzra.

Hát még mikor hallottam a Bakner kapitány esetét, aki a háboruban kibírta seb nélkül s mikor bevonult a bosnyák fővárosba a század élén, akkor lőtték le a lováról egy ablakból. — Soha!

Tudtam is szegényről, hogy melyik évben született, hanem miután meghalt s az éveiből bizonyára nem akar letagadni, feleslegesnek találom, hogy eláruljam.

II.

De meg voltam ám akadáva K. Nagy Jánossal és P. Nagy Jánossal, meg V. Kiss Pállal és F. Kiss Pállal.

Mind a négyet jól ismertem. K. Nagy

János képviselő volt, P. Nagy János is. K. Nagy János szőke és P. Nagy János barna. Az egyik született 1838-ban, a másik 1838-ban, a szőke Körösön, a barna Kecskeméten. A szőkének, ki magas férfi volt, kis barna asszony volt a felesége; a barnának, ki alacsony termetű volt, magas, szőke asszony a hitevérsége.

V. Kiss Pál a királyi táblánál volt bíró és természet, kövér ur volt; F. Kiss Pált, a másik királyi táblai bírót, hőrühogás, esontos uraságnak ismerte mindenki.

Az emberek korával mindig tisztában voltam. A kit egyszer bemutatnak, azt jobban ismertem, mint ő önmagát, mert tíz esztendő múlva is a nevén szólítottam. Az iskolatársaim közül némelyik már a nevére sem emlékezett s én azt is megmondtam, hogy a számpadban ült rendszeren.

Egyet gyerek korában Kolera Kóbinak neveztek el s akkor találkoztam újra vele, mikor a büntető törvényszék vizsgálóbírája volt s kegyetlenül restelte a kolerakóbiságát és szinte párbajra készült kibívní. Egy gróf meg azt restelte, hogy minden tudományát a hátamról olvasta le az iskolában s mégis előbb választották meg egy irodalmi társulatba, mint az első eminens.

Csak K. Nagy Jánossal és P. Nagy Jánossal, meg V. Kiss Pállal jöttem za varba egyszer.

Szőke Nagy János képviselővel az István vendéglőben, barna Nagy Jánossal a Szikszayban találkoztam rendszeren. Jól töltöttem az időt velök. A feleségeiket is ismertem, természetesen úgy, mint a fővárosi ember leggyakrabban ismerni szokott: beszéltem mindkét asszonynyal, ha társaságukban voltam; a leány-nevőket azonban nem tudtam.

Egyszer jött a képviselőválasztás. Nagy mozgalom az egész országban. Fellépett K. Nagy János is, P. Nagy János is, és végül kisebbségben maradt mind a kettő. Most már nem láthattam sem a szőket, sem a barnát; visszavonultak birtokaikra, Köröste meg Kecskemétre.

Uj ismerősök léptek a régiék helyébe; új képviselői arezokkal ismerkedtem meg az István főhercegeknél és a Szikszayban is. Egy év múlva már csak úgy emlékemben kódorgott szőke és barna Nagy János.

Egy zuzmarás őszi este komor gondolatok közt indultam hazafelé. Mind-szentek napja mult el, bekövetkezett a halottak estéje. Ilyenkor az ember összevissza elmélkedik elevenekről és holtakról vegyesen, hisz oly keskeny a meznye, amely egyiket a másiktól elválasztja.

Meggyújtottam a nagy lámpámat, végig néztem az egész nap érkező leveleimet s egy gyászszegélyes lap akadt a kezembe.

„Mélyen szomorodott szívvél jelentik

tanárnak tagul fölvétele után, t. i. a pénztárosi, számvizsgálói és titkári jelentések. A kör anyagi viszonyai rendezettek a hátrálékok és idej tagdíjak majdnem teljes összegükben befolytak, a mi jó részben Harmath Gergely pénztáros érdeme.

A titkári jelentésből, mely egyúttal számot ad a kör egész évi munkásságáról, közöljük a következő részletet:

„A debreczeni tanári kör a f. iskolai évben egy kissé későn kezdte munkásságát, mert alakuló gyűlését csak 1897. nov. 13-án tartotta meg, — a mikor is a régi tisztviselőket a jelen évre is meghagyta állásaikban és az előző évről maradt 54 taghoz még 3 új tagot vett föl.

Az első gyűlést dr. Kardos Albert tartott felolvasást, „Szolgálati kérdések” ezimben a tanároknak magánfoglalkozásáról; a mi arra bírta a kört, hogy a tanári mellékfoglalkozásokra vonatkozó egyik miniszteri rendelettel szemben állást foglalt, a mely lépését követte a legtöbb vidéki kör, sőt az orsz. tanáregyesület karácsonyi választmányi ülése is. A sérelmesnek talált rendeletet maga Wlassics miniszter magyarázta a költségvetési vita folyamán kedvezőbb értelemben s a gyakorlati végrehajtás is az enyhébb felfogást követi.

A tanárság ezen anyagi ügyeit érdeklő kérdés után a kör egy tisztán elméleti, szorosabban véve módszertani tárggyal foglalkozott. Az 1897. év decz. 11-én tartott második gyűlésén dr. Gulyás István ev. ref. főgymn. tanár a magyar nyelvnek a középiskola alsó osztályaiban való tanításáról értekezett. A gondos tanulmány megjelent a mi Közlönyünk 1898. évi 13. számában. A harmadik, az 1898. február 26-án tartott gyűlés sem szűkölködött előadás nélkül, Pogány Kornél főreálisk. tanár terjesztette elő a maga megokolt véleményét a középiskolák elnevezése tárgyában. — Mai évzáró gyűlésünkre Moravszky Ferencz nyiregyházi ág. ev. főgymn. tanár jelentett be felolvasást az iskolai muzeumokról, de közbejött akadály miatt kénytelen volt azt elhagyni.

Az említett gyűléseken és azokon kívül a kör pontosan elvégezte adminisztratív és egyéb teendőit. — Részt vett a segítőalap elnökére elrendelt szavazásban,

véleményt mondott az alapszabályok módosítására nézve, helyeslőleg hozzájárult a budapesti körnek a „Hazánk” egy cikke ellen irányuló nyilatkozatához, ugyane támadó cikk alkalmából bizalmat szavazott a tanáregyesület elnökének; végül társasvasvacsorát rendezett saját elnökének, Dóczy Imrénének tiszteletére, midőn azt a tisztántuli ev. rev. egyházkerület megválasztotta középiskolai főfelügyelővé az elhunyt Joó István helyébe, a kit tagjaik sorából ragadott el a halál s a kinek emlékeztétét jegyzőkönyvben örökítette meg a kör.

E futólagos rajz is nagyon hiányos volna, ha megfeledeknénk arról a legfőbb ügyről, mely a kör tagjainak figyelmét folyton lekötötte és kivált a tiszti kartól, máig sem szűnő munkásságot követelt. — Az orsz. középisk. tanáregyesületnek Debreczenben hirdetett közgyűlését értjük, melynek gondos előkészítése a körnek volt tiszte eddig, méltó lefolyását biztosítani a kör tagjainak mintegy becsületbeli kötelessége lesz ezentul. — A kör mindjárt alakuló gyűlésén kiküldött egy előkészítő bizottságot, mely a főbb teendőkről tájékoztatást nyújtott; majd fölhívta a kör a városi tanácsot egy vegyes bizottság alakítására, melyből lett a most öt szakosztályban működő nagy rendező bizottság. A közgyűlés ügyében folytonos érintkezést tartott fenn a kör a központi igazgatósággal és választmányával, mely utóbbinak mindkét, t. i. karácsonyi és husvéti ülésén képviseltette magát; továbbá a Tanári Közlöny-nyel, melynek hasábjain pontos értesülések jelentek meg a közgyűlés előkészítéséről, valamint körünk minden fontosabb életmozgásáról.

A kör anyagi viszonyaiból megemlítenéd, hogy 241 frt bevétele volt, melyből 193 frt 20 krt a központi pénztárba küldött be, a többi pedig saját kiadásaira használta fel. — A kör ezenfelül 50 frtos alapítványt tett a tanáregyesület segítőalapja javára.

E hivatalos ügyek végeztével Dóczy Imre elnök a maga és tisztársai nevében lemond a betöltött állásokról és tisztújításra kéri föl a tagokat. A kör azonban a tisztújítást, mint az az előző években is történt, a jövő iskolai évre halasztja;

szeretettel, hogy Nagy János volt országgyűlési képviselő 44 éves korában elhunyt széihűdésben.“

Szinte köny gyűlt a szemembe. Czegléden halt meg. Tehát sem Körösön, sem Kecskeméten. Vajjon melyik lehet?

Megjelent szemem előtt szöke K. Nagy János és barna P. Nagy János alakja. Mindkettő életvidor, életerős férfi volt.

Mégis a szöke, a körösi volt képviselő, aki magas volt s nem olyan könnyen kapaszkodhatott fel hozzá a guta, az maradt életben; mert a barna, a tömzsi Nagy Jánosnak, jól emlékeztem, nagyon kurtta volt a nyaka s bizonyosan azt ütötte meg a guta. Amit pedig én indokolok magam előtt, abban nem szoktam csalódní.

Megírtam a kondoleáló levelet Kecskemétre özv. P. Nagy Jánosné urnőnek. Igen megható levél volt, szívet rázólag eseteltem a barátságot, melyben megboldogult férjével a fővárosban éltem.

Szegény jó asszony mennyit szenvedhetett!

A rákövetkező farsangon ott sétálok a redoutban a hamis maszkosok közt, a bál zsibvásárjában; sorakoznak előttem, mögöttem a párok, vidám alarczosok, egy-egy középső ur is vezet debardeurt, dominót. Mind oly életvidorak, egy sincs köztük, aki rosszul érezné magát. Egy-

szerre... uram Istenem, jól látok, vagy a halottak támadtak fel?...

— Szervusz Farkas!

— Sze... sze... szervusz Janesi!

— Köszöni a feleségem a szíves megemlékezést!

Majd elájultam. A tömzsi Nagy János, kit én a gutával megütöttnék gondoltam, él, karján vezet egy deli termetű maszkos hölgyet s nyájasan üdvözl. Majd engem ütött meg a guta.

Tehát a magas halt meg? Ezt igazán nem gondoltam. Ennek nincs semmi rációja. Hisz mindig a tömzsi a gutaütöttek!

No, majd jövőre vigyázóbb leszek.

A másik évben meghal Kiss Pál királyi táblai bíró. Tudakozódtam, kérdezősködtem... Most már igazán eltalálok az adresem-t.

Tudják-e kérem, hogy ott is felsültem mert nem az a Kiss Pál halt meg, kit elsírtattam, kit elparentáltam, hanem a másik.

Ezzel meg a vendéglőben találkoztam. Azzal fogadott: „Szervusz barátom! Igazán a halála után tudja meg az ember, ki mint érez iránta. Halásan köszönöm!”

Felfogadtam, hogy ezután óvatosabb leszek az ismerőseimmel és ha egy-egy hasonló nevű elhunyt, nem kondoleálok.

addig megbizzza az ügyek további vitelével a jelenlegi tisztikart, melynek különben, Fuzekas Sándor igazgató indítványára, köszönetet és elismerést szavazott meg az idej működéséért.

Véres-zendülés B.-Ujvároson.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, június 13.

A két évvel ezelőtt Nádudvaron elviharzott szociálista zendüléshez hasonló kitörés színhelye volt tegnap. buzakalászt érlelő szép júniusi vasárnap reggelén Hajdúvármegye másik nagy paraszt közössége — *Balmaz-Ujváros*. Itt is, miként amott föld éhes a paraszt nép, amelynek egyetlen foglalkozása a mezei munka; bár szorgalmas, takarékos, roppant munkát elbíró, — nehezen tud boldogulni, mert a földszerzésben rengeteg nagy uradalmak gátolják; de sem feles földhöz, sem bérlőnek nem juthat saját községének buján termő öt mértföldes határán, mert az uraságok szívesebben adják öt-hat nagy bérlőnek felénnyel árért 32 mond harminezket évre olesó árendáért birtokait, mint öt-hatszáz kis gazdának, aki pedig hajlandó akár kétannyit fizetni. A nagy bérlők pedig nem mindig ujvárosi embereket szegődtenek a télire való kenyeret kereső aratási munkákhoz.

A munkanélküliség és a veres inget viselő szociálista kolompok általi nyiltan és titokban bujtogatott tömeg kihívólag inzultálta, agyonveréssel fenyegette a rendre figyelmeztető esendőséget. Sőt erőszakoskodásra, tettlegességre vetemedett azokkal szemben, akik a törvény nevében békés szétoszlásra kérték, nyugalomra intették őket.

A esendőség a végső szükségben fegyverét használta. Gyorsan, egymásután három lövés dördült bele a viharok hullámozó néptömeg fenyegető zugásába. **Egy ember homlokán találva holtan rogyott össze.** Nehányan, *öten vagy hatan többé-kevésbé megsebesülve* menekültek a jól irányzott lövések után el.

Ez történt tegnap Ujvároson. A zendülés nem esett váratlanul. Mindazok akik ismerik az ujvárosi nyomasztó, egészszégtelen birtok- és munkásviszonyokat, az ottani nép természetét, hangulatát, el voltak rá készülve, hogy a tömeg elégtelensége, amelyet, — mint mondják, — egy jól ismert egyén is segít szítani, előbb-utóbb váres zendülésben fog explodálni.

Csak hogy a kitörés jóval előbb megtörtént, mint gondolták és — szerencsére, — valamivel kevesebb vérontást, esekélyebb áldozatot követelt, mint Nádudvaron.

A hely színén kint járt tudósítónk a tanulságos szomorú esetről a következő részletes tudósításban számol be:

Az embervásár.

B.-Ujvároson is, épen, mint más nagy altöldi városokban és helységeken vasárnaponként százával és ezrével verődik össze, főként a nagy mezei munkák idején, a munkát kereső nép. Gazdák és uradalmak tisztjei ezeken az embervásárokon fogadják fel a hétre való munkásokat. Így gyűltek össze az ujvárosiak is tegnap a piacon. Ez egy szabályos négy-szögű tágas térség, amelynek északi oldalát a Semseyek két parkja és kastélya szegélyezi, a déli oldalán a magyar reformátusok izmos tornyé nagy temploma emelkedik, keletfelől az uradalom tulajdonát képező vendéglő és a széles oszlopos tornáczu községháza a legfőbb épületek. A tér közepén pedig a kápolnaszerű kegyuri kath. templom és Kossuth Lajos nemrég leleplezett mellszobra emelkedik, siremlékhez hasonló márvány talapzaton.

A tömeg a nagy vendéglő előtt csoportosulva tárgyalta a közelgő aratási

kilátásokat. Balogh József őrsvezető már három nappal azelőtt észrevette, hogy valami van készülben. A hangulat puhatolás végett Szabó István és Kustyr István esendőröket ezirkálásra küldötte ki; a lakanyában pedig negyedmagával készenlétbe helyezkedett.

Az is növelte az izgatottságot, hogy egyik nagybérű gazdaságába épen vasárnap reggel érkezett meg egy csomó kövesdi munkás. Az idegenek látása, mint vörös posztó a bikát, úgy tüzelte a munkanélküli újjvárosiakat.

Szóváltás a palló miatt.

A portyázó esendőrök reggel 1/2 8 óra tájban a vendégfogadó elé értek, ahol leg-sűrűbb tömeg lepte el a tért. A gyalog-járót is elállították.

A esendőrök figyelmeztették az embereket, hogy a pallóról menjenek le.

— Szabad nekem itt állani, vágta vissza hetykén az egyik.

— Ne beszéljessen, mert lelököm, válaszolt a esendőr.

— Lökjön le hát, ha van kurázsija.

A esendőr nem vitázott tovább, hanem odébb lóditotta az atyafit. Ez olaj volt a tüze. A közelállók felzudultak:

— Üssétek agyon őket.

— Verjétek agyon. Csak ketten vannak. Ne féljétek! Így kiabált a tömeg.

A esendőrök esendesítették a lármázókat.

Közben Szabó István esendőrt egy darab kővel hátba ütötték; Kustyr István esendőrnek pedig a sarkantyuját érte egy másik kő darab.

Kettő ezer ellen.

A két esendőr látta, hogy a veszedelem nőttön nő. Az a hely pedig, ahol az első összetűzés esett a devenzivára nem alkalmas. Feltűzték a szuronyukat s óvatosan a három házzal odébb eső község házáig hátráltak a tömeg folytonos ordítózása, fenyegetése, kődobálás között.

A két esendőr a széles oszlopos tornáczon belül, az ajtónál foglalt állást.

Győrfi István főbíró a zajgó tömeg közé ment, de hasztalan kísérlette meg szétoszlásra bírni.

— Meghaltok még ma!

— Le velök!

— Üssétek agyon!

Ilyen kiáltások hallatszottak. A levegőben botok forogtak és imént vásárolt kaszák villogtak.

A esendőrök többször felszóllították őket esendőre és nyugalomra. A válasz az volt, hogy köveket dobáltak és botokkal kalimpáltak feljök.

Egy kő Szarvas József községi szolgát úgy találta mellbe, hogy összerogyott a tornác aszfalt burkolatán.

A vörös inges szociálista kolompok szétnyitották a mellényöket s kifeszítették a mellüket.

— Ide löjjetek gyilkosok? ordítottak halálra elszántsággal. Bölkényi József Szarvas Bálint, Kondár József s mások voltak a legvakmerőbbek.

Egy halott, öt sebesült.

A tömeg egészen benyomult a tornác alá s szemtől szebbe állt a két esendőrrel, akik szuronyt szegezve támaszkodtak a bejárat két oldalához. Valamelyik magyar a szuronyhoz kapott, hogy kicsavarja a esendőr kezéből. Mások bottal esapkodtak feljök, úgy, hogy csak a parirozás mentette meg őket az ütlegektől.

A esendőrök többször egymásután ismételték a felhívást a szétoszlásra. Pusztába kiáltó szó maradt.

B. Tóth Gábor, ki alig másfél méternyire volt Szabó István esendőrtől, bottal ezt megakartá ütni.

Szabó célzott s a következő pillanatban egy jól irányzott lövés, utánna második, harmadik lövés dördült el.

Tóth Gábor homlokán találva összerogyott.

Krustyr István esendőr is lövésre emelte a fegyverét, de a Kropacsek esütörtököt mondott s miután a tömeg a lövésekre meghökken s hátrább húzódott, a esendőrök nem használták többé a fegyverüket. A sebesültek száma öt.

A tömeg szétoszlása.

A hatás nem maradt el. A zajgó tömeg izzó, vére szomjazó szenvedélyét a három puskagolyó lehütötte. De azért még mindig nem akart szétoszlani. Közben a község házához érkezett Kaszás József főjegyző s Balog József őrsvezető három esendőrrel.

A főjegyző a tömeget szép szóval igyekezett rábírní, hogy menjen esendesen haza. Egyesek ám még most is tüzeltek az indulatokat. Sebők Bálint, Szabó József, Béke Bálint kiabáltak.

— Ki kell üzni az előljáróságot!

— Ne hallgassatok rá a főjegyző lövötett most is reánk.

Még az asszonyok is izgattak.

Végre is szuronysegezve kergették szét a esendőrök a népet, mire lassankint megtisztult a tér.

Debreczenben és a környékbeli esendőr állomásokon sürgönyök adtak hírt a zendülésről. Az alispánhoz érkezett első sürgöny csak egy súlyos sebesülésről szólt, és katonaságot kért. A második már Tóth Gábor halálát is tudatta.

A 7. Vilmos huszárezred félszázada gr. Szapáry József főhadnagy és Kunze hadnagy vezénylete mellett nyomban készenlétbe helyezkedett s várta a külön vonat összeállítását, mikor egy harmadik sürgöny jelentette, hogy a nyugalom helyre állott. A katonaság tehát Debreczenben maradt. Ellenben Debreczenből Böszörményből 4—4, Nádudvarról 2 lovas esendőr jelent meg az újjvárosi őrs megerősítésére.

Harsányi Gusztáv vizsgálóbíró, dr. Isoó János törvényszéki orvos és Sinay Lajos bírósági írnok még délelőtt kimentek kocsin Újjvárosra. Rásó Gyula alispán, Ferenczy Elek főszolgabíró és Miskolczy Lajos szolgabíró, Borsi esendőrhadnagy és Bereczky tiszthelyettes pedig a délutáni vonattal érkeztek meg.

Délután felbontozták az agyonlőtt Tóth Gábort. A szemtanuk azt állítják, hogy Tóth a lövés után még egy jó negyed óráig élt, bár eszméletét nyomban elvesztette.

A boncolás szerint, melynél Berényi és Gyulay helybeli orvosok is közreműködtek, a golyó a jobb oldali halántékon kijött, beleütödvén a tornác téglaszlopába. Szétrongosolta az utba eső koponya csontokat, elszabta az agyhártyákat és a lócsatorna mentén össze zuzta az agyat.

A esendőrség már estig több embert összefogott s kiderült, hogy még öt sebesült áldozata van a zendülésnek, de lehet több is.

Súlyosabban sebesült Sós Sándor, akinek nyakán, balfelől hasított sebet a süvöltő golyó.

Könnyebben sebesültek meg:

Szarvas Adám,

Radácsi András és

Gonda Sándor részint a fülnél, részint a nyakon és részint a melikas mellő oldalán.

Van még egy ötödik sebesült is, akinek tenyerét lötték keresztül. De ez a sérült eltűnt s a neve sem ismeretes.

A meghalt Tóth Gábor 27 éves, nős, egy gyermek atyja. Hulláját ma reggel adták ki gyászoló családjának.

A vizsgálatot Harsányi Gusztáv vizsgáló bíró a helyszínen erélyesen tovább folytatja. Ma Kassáról Újjvárosra érkezik egy hadbíró is.

Gyászrovat.

† Halálhíradások. Özv. polg. Filfy Sándorné szül. Egri Terézia asszony folyó hó 12-én életének 64-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Az elhunyt hült tetemei folyó hó 14-én d. u. 5 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a Petőfi-tér 2. sz. háztól (Homokkert sor) a Szent-Anna utcai temetőben levő családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. — Néhai polgár Pálffy József f. hó 11-én, életének 33-ik évében elhunyt. Földi részei folyó hó 13-án, d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint Liba-utca 2062. sz. háztól a kis templomban tartandó gyászima után a Várad-utcai temetőbe örök nyugalomra tétetni. — Özv. Gulyás Istvánné szül. Urbán Anna asszony f. hó 12-én életének 42-ik évében elhunyt. Hült tetemei folyó hó 13-án d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartás szerint a Bány-utca 2417. 2417. sz. (Teleki-utca 78. sz.) háztól a Szent-Anna temetőbe örök nyugalomra tétetni.

NAPI HIREK.

— Országos orvos-szövetség Debreczenben. A debreczeni orvos-gyógyszerész-egylet szombat délután rendkívüli közgyűlést tartott, melyen az egylet tagjai majdnem teljes számban jelentek meg. A gyűlés tárgya az országos orvosszövetség debreczeni fiókjának megalakítása volt. Losonczy Almos dr. vármegyei főorvos terjesztette elő a szövetség megalakítására vonatkozó javaslatát, melyet el is fogadtak s amely szerint a szövetség Debreczen—Hajdúmegyei Orvos szövetség címet fogja viselni. — Bizottságot alakítottak, melynek tagjai: Losonczy Almos dr., Sárváry Gyula dr., Kenézy Gyula dr., Popper Alajos dr., Ujfalussy József dr., és K. Szalay Béla dr. Ennek a bizottságnak czélja és feladata egyesíteni a város s megye orvosait s kidolgozni a megalakításra vonatkozó még hiányzó részeket. A gyűlés végén kimondották azt is, hogy az egylet elvileg hive marad a kamara rendszernek, de a szövetséget ezélszerűbbnek tartja s az egyletet jövőben is fenntartja.

— Presbiteri közgyűlés. Az ev. ref. presbiterium tegnap Kiss Aron püspök és Simonffy Imre főgondnok elnöklése mellett közgyűlést tartott, amelyen a múlt vasárnapi gyűlésről elmaradt ügyeket tárgyalták. Tudomásul vették, hogy a városi tanács Katona Julianna tanítónő lakbérért kiutalványozta. Ellenben újból megtagadta a tanács a Kanizsai Endéné tanítónő részére a tanteremül elfoglalt lakása kárpótlásául kért 60 frt évi járandóságot, amelyet ennél fogva az egyház pénztára fog ezentul fizetni a város helyett. A központi elemi fiúiskola építése tárgyában keletkezett kerületi közgyűlési és főiskolai gazdasági tanácsi határozata folytán a kérdést újból véleményezés végett kiadták ugyanazon küldöttségnek, amely már egyszer foglalkozott ezen kérdéssel. Hasonlóképen küldöttségre bízták az egyházkerületi egyházi értekezlet által ajánlott diakonus és diakonissza intézménynek ügyét, amely iránt Kiss Aron püspök intézett átiratot a presbiteriumhoz. A diakonusok és diakonisszákat az indítvány szerint az ispotályban képeznék ki.

— Gazdászok itthon. A gazdasági tanulmányokra kirándult gazdászok tegnap este érkeztek haza. A kirándulásról lapunk következő számában részletes tudósítást fogunk közölni.

— **Debreczen leírása.** Városunk jelegi állapotáról és viszontagságos multjáról értékes kis monografiát szerkesztett Sinka Sándor ev. ref. főgimnáziumi tanár a július 3 és következő napjain Debreczenben tartandó országos tanárgyűlés tiszteletére. A gondosan összeállított s többek által revidált ismertetés öt nyomtatott iven felőleli Debreczen dióhéjba szorított történetét, kulturálts jelentőségét, közgazdasági állapotát, összes intézményeit, és láttnivalóit. Az ismertetést Debreczen város térképe egészíti ki. A könyvecskét emlékül az összes vendégek megkapják s ezenkívül mint mellékletet csatolják a tanáregyesület hivatalos közlönyéhez. Tekintettel a munka becsére, kívánatosnak tartjuk, hogy a város néhány száz példányval még többet nyomasson belőle olyan várható esetekre, amidőn idegenek jönnek városunk látogatására. Mert ez az ismertetés sokkal több magyarázatot nyújt Debreczenről, mint amennyit a legbő beszédű Cicerone adhat. A szerb járás alkalmából is tapasztaltuk, milyen jó, ha kéznél van hü és megbízható Beadekker-féle kalauz, amelyet a vendégek között kioszthatunk. A Budapesti Látogatók ezimű vállalat ama képes példányai, amelyek Debreczent ismertetik s amelyekből már a szerbek is csak kevés példányt kaphattak, amugyis fogytán vannak, czélszerű tehát ezeket újabb munkával pótolni.

— **Dankó Pista** a szegedi nótafa e hó 15-én kezdi meg körutját és első sorban is Debreczent választotta ki, ahol legujabb szebbnél-szebb magyar nótáit bemutassa. Közönségünk tavaly is nagy elismerést tanusított hazánk és korunk legnagyobb, legtermékenyebb és igaz magyar dal költője iránt és így előre láthatólag ez idén is meg fogja tölni az Angol Királyné kerthelyiségét az e hó 15-től kezdődő hangverseny estéken, mert mint az alföld szülöttje csakis Dankó tud száraz fáján lágyan, csengőn, andalítóan vagy viharosan szólni az alföldi ember szívéhez.

— **Meghívás.** Az 1900 ik évi párisi vilákiállítására rendezendő társas kirándulás Debreczen-hajdumegyei bizottsága f. év június hó 13-án azaz ma délután 4 órakor ülést tartott, melynek lefolyásáról lapunk zárta miatt csak holnap tudósíthatjuk olvasóinkat.

— **Kormányképviselők főiskolánkból.** A közoktatásügyi minisztérium a nyíregyházi főgymnasium érettségi vizsgálatára Dr. *Baczoni* Lajos jogtanárt nevezte ki kormányképviselőnek. Ezek szerint töltünk Csiky Lajos, Dr. Öreg János, Dr. Bartha Béla és Dr. Lajos mennek ki kormánybiztosoknak.

— **A püspök ladányi rablógyilkosság.** Daróczy Imre bűnügyében, aki elvetemült kegyetlenséggel kettős rablógyilkosságot követett el P.-Ladányban, június hó 17-én pénteken tartja meg a végtárgyalást a debreczeni kir. törvényszék. Daróczy szándékos emberöléssel párosult rablás büntetével van vádolva.

— **Érdekes levél.** Egy J. J. nevű jászapáthi kereskedő székely fiúért folyamodott a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamarához. A levél utóiratában szöveg szerint ezeket közli: „megjegyezni kívánom még, hogy úgy magam, mint családom tagjai a magyar nyelven kívül más nyelven nem bír, így nagyon jó volna, ha a fiu egy keveset mégis tudna magyarul.“ Ezek az emberek aztán ismerik a székelyeket!

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt *Degenfeld* József gróf főispán elnöke mellett ülést tartott, melyen a megye mult havi közigazgatási állapotáról számoltak be az egyes előadók.

— **A debreczen-nyirbátori vasut.** A kereskedelemügyi miniszter elrendelte a Debreczentől Nyirbátorig tervezett helyi érdekű vasut közigazgatási bejárását. A bejárást június 15-én Debreczenben, 16-án Nyir-Adonyban és 17-én Nyirbátorban tartják meg. Az ötvenöt kilométer hosszú vonal Debreczen város, Hajdu- és Szabolcs vármegyék határain vonul át.

— **Reményi Ede** emlékének nagy közönség hódolt Május 29 ikén New-Yorkban. A gyászolók, barátok, zenekedvelők nagy tömege vett részt a temetési szertartáson, gyönyörű koszorukat hozva és magyar dalokat énekelve. A holttestet San Francziskóból hozatták New Yorkba az ott lakó magyarok. A koporsó egyik oldalán leánya Adrienna, a másik oldalon fia Tibor ült. A gyászoló özvegy gyengélkedése miatt nem jelenhetett meg. Czukor Mórész a magyar egyesület elnöke és Goff W. János New-York főjegyzője tartottak magyar és angol gyászbeszédet. Őt cigány zenekar játszott Oláh Pál vezetése mellett, utoljára eljátszván a „Repülj feeském“-et. Reményit az „Örök zöld“ nevezetű sirkertben temették el, a hol a sírhelyről a színészek és művészek társasága gondoskodott. Amerikában szokás, hogy jeles halottak koporsója mellett „palmbeare“-ek azaz palma ágat hordók mennek. Reményi koporsója mellett legalább 50 nagyevű férfi vitte a palmagakat a világ minden részéből, köztük: Edison, Ingersoll, Emerson, Stockinger o. m. consul, Kiss János, Jozeffy Rafael a zongora virtuóz, Sónsa Fülöp karmester, Chapman, Csoff, Griffin Crimmins New-York város tanácsosai stb. Legyen könnyű neki második hazájának Amerikának a földje.

— **Debreczeniek a nagyvárad kerékpárversenyen.** A debreczeni kerékpáregylet a Nagyváradon tegnap megtartott versenyen 15 taggal képviseltette magát, kik *Berger* Jenő alelnök vezetése mellett rándultak át Nagyváradra. A versenyekben részt vettek: *Körmendy* Mihály, *Várad Szabó* János és *Bakhó* Gyula. A debreczeni kerékpárosok a legszebb eredménnyel tértek haza, mert *öt díjat nyertek el.* A megnyitó versenyben *Körmendy* Mihály II. díjat, nagybronz érmet nyert; a főversenyben *Körmendy* Mihály a III. díjat, bronz érmet nyerte; a vigaszversenyben *Körmendy* Mihály volt a győztes. Első díjat, nagy ezüst érmet nyert. Ugyanebben a versenyben a II. díjat, nagy bronz érmet *Várad Szabó* János nyerte. A vegyes versenyben *Körmendy* Mihály ismét győzött; ezuttal III. díjat, bronz érmet nyert.

— **Változás a birói karban.** A budapesti lapok az *Esti Ujság* nyomán a következőket írták:

Mint jó forrásból értesülünk, Puky Gyula, a debreczeni királyi tábla nyugalmába vonuló elnöke helyébe *Hammersberg* Jenő budapesti királyi főügyész nevezik ki, akinek állását viszont Székely Ferencz dr. kuriai bíró foglalja el.

„Az *Esti Ujság* értesülését nem egészen jó forrásból merítette, mert mint nagyon is illetékes helyről értesülünk *Hammersberg* Jenő királyi főügyész kinevezetéséről birói körökben mit sem tudnak. Egyébiránt, mivel *Hammersberg* Jenő koronaügyésznek van kiszemelve, nem is reflektál a debreczeni kir. ítélőtábla elnöki méltóságára.“

— **A debreczeni szintársulat Maros-Vásárhelyen.** *Komjáthy* János társulata, a tervtől eltérőleg, meghosszabbította tartózkodását M.-Vásárhelyen s e hó végeig marad ott. A mult héten *Ujházy* Ede három estén át vendégszerepelt a vásárhelyi közönség előtt, mint az ottani lapok írják. minden este „közepes ház“ előtt. E hét műsorát az igazgatóság következőkép állította össze:

Hétfőn, június 13-án: „Üdvöske“. Audran operettjeje.

Kedden, június 14-én: Fáy Flóra jutalomjátékául, először: „Borus szerelem“, olasz társadalmi színmű 3 felvonásban, irta Giuseppe Giacosa, fordította Radó Antal.

Szerdán, június 15-én közkívánatra, harmadszor: „Folt, mely tisztit“ Echegaray drámája.

Csütörtökön, június 16-án: „A sabin nők elrablása, vigjáték. Németből átdolgozta Benedek Gyula.

Pénteken, június 17-én ujdonságul először: „A kék asszony“. Louis Varney-nak operettjeje.

Szombaton, június 18-án: „A kék asszony“, masodsor.

A társulat tagjai jövő hó elején szabadságra mennek. Ungvárra *Komjáthy* társulatával nem megy el, erről a nyári állomásról lemondott. Augusztusban, mikor a tagok szünideje letelik, M.-Szigeten kezdi meg előadásait.

— **Az alsó nyírvidéki vízlecsapoló társulat** f. év június hó 21-ik napján délelőtt 11 órakor Debreczen sz. kir. város házában nagytermében rendkívüli közgyűlést tart, a közgyűlést megelőzőleg pedig d. e. 9 órakor választmányi ülést. Szapáry György gróf társulat elnök ezzel kapcsolatban közhírré teszi, hogy a debreczeni Bánk, Fancsika, Haláp, Nagycsere, Pacz és mártónfalvai gupuszta kaszáló birtokosok, debreczeni lakosok pusztánként összeállva a társulati alapszabályok 8-ik szakasza szerint maguk közül a gyűlésre két megbízottat küldjenek.

— **A szőlő legujabb ellensége.** Debreczenben a napokban a szőlőnek egy rég elfeledett ellensége tűnt elő. Ez a veszedelmes ellenség a *szőlőmoly*, melyet tegnapelőtt vettek észre. Felhívjuk a szőlősgazdákat, hogy — jelenleg még kellő védekezési szer hiányában — az eddig czélszerűnek bizonyult éjjeli tüzelést, saját érdekében, használja; mert a szőlőmoly ha elterjed, tönkreteszi az egész szőlőtermést azáltal, hogy a szőlő kocsányját elragja s a petéit a virágó fűrtök között rakja le s kikelve, azt is tönkreteszi.

— **Elveszett aranyláncz.** A Széchenyi utcán egy női aranyláncz elveszett. A megtaláló szolgáltatassa be a II. kerületi rendőrkapitányságnak, hol illő jutalomban részesül.

— **Nyilvános nyugtázás.** A nemes város által költségvetésileg előirányzott jutalmazási összeghez kegyes adományokkal járultak: Szántó Győző ur 1 drb. 10 koronás arany, a eszmadia társulat, a timár társulat, az asztalos társulat 5—5 frt a szabó, szűrszabó, kalapos egyesült társulat, Debreczeni Lajos hentes 3—3 frt, Risz Lipót czukrász 2 frt, Serly Ede 2 frt. Veréb Lajos lakatos 50 kr. Midőn ezen kegyes adományokért az iparostanoncziskola felügyelő bizottsága s a jutalmazandó ip. tanoneczok nevében készönetet mondok, tisztelettel kérem azokat, kik e czélra kegyes adományokat szántak azokat e hó 15-ig hozzám juttatni méltóztassék. *Dóczy* Gedeon, ip. tanoneczk. igazgató.

— **Díjlövészet.** A június 12-én tartott lövészetben díjat nyertek: legjobb mélylövessel Szabó Sándor 4 koronát. Legtöbb körlövessel Fürst Ödön 4 koronát.

— **Ambuláns szerkesztőség.** Ez a zsurnalisztika legújabb „vivmánya” s a kezdeményezés dicsősége a svéd kollégákat illeti. Néhány stockholmi lap összeállt s szerkesztőségi irodát rendezett be egy hajón, mely Sassnitz és Trelleborg közt közlekedik. Az ambuláns munkatársak éjjelkor Sassnitzban átveszik a berlini lapokat s egyéb híreket, mire a hajó elindul. Az átkelés Svédországba három óráig tart, mikorára azonban Trelleborgba érnek, akkorára föl van dolgozva minden anyag, a fontos dolgokat táviratilag mind elküldik lapjaiknak, melyekben még aznap reggel (tehát három óra múlva) mindez már olvasható. Ez csak ugy lehetséges, hogy Svédországban a sajtó nagy előnyökkel élve a távirónál, úgy hogy Trelleborgból Stockholmba olcsóbb egy hosszú vezérezikket megtávirni, mint Berlinből Stokholmba egy rövidke közleményt.

— **Szocialista lázongás.** A szaboles-megyei szocialisták ismét forrongani kezdenek. Apagyon, hol a mult hónapokban történt zendülések alkalmával is a leg-erősebben dühöngött a félrevezetett nép, mint Nyiregyházáról táviratozza tudósítónk, ujabban megint a leghevesebben fellépett a szocialista láz. A kolompok titkos gyűléseket tartottak, melyeken féktelenül izgattak, egyszersmind különböző módon fenyegették a mezei munkásokat, ha azok igazolványokat mernek magoknak váltani. A bírót és a jegyzőt agyonveréssel fenyegették, ha tovább is javasolni próbálják a népnek az igazolványok kiváltását. A csendőrség, hogy megakadályozza az esetleges nyílt lázadás kitörését, a főkolompot, Kiss Pál György gazdag földmivest, nyolcz társával együtt letartóztatta s bekísérte a nyiregyházai ügyészség börtönébe.

— **A borsodi vasut ügye.** Miklós Gyula volt borsodmegyei főispánnak ismeretes viczinális vasuti ügyében, mely két év előtt oly nagy port vert föl, tegnap a kir. Kuria megszüntető határozatot hozott. Ez ügy előzményei eléggé ismeretesek. Szabó József miskolczi ügyvéd különböző vádat emelt Miklós főispán ellen, a borsodi vasutak ügyéből kifolyólag. A dolog oly kínos föltűnést keltett, hogy Miklósnak le kellett mondania állásáról. Most a Kuria döntött az ügyben és Miklós Gyula ellen megszüntette az eljárást.

Törvénytörés.

* **A debreczeni királyi tábla szüneti tanácsa.** A debreczeni kir. ítélő tábla tanácsai a július—augusztus hónapra terjedő törvénytörés idején a következőleg alakulnak meg:

Szüneti tanácselnöke besenyey Széll Farkas a kir. tábla ez időszaki vezetője. A szüneti tanács tagjai: **Július első** hetében (július 3—9): Mérey Ottó, Kölesey Sándor, Gajzágó Béla, Véskey Károly, Szücs Miklós, Unger Gusztáv, Naszády Iván, Ujhelyi András, Jeney György. **Július második** hetében (10—16): Mérey Ottó, Gajzágó Béla, Szücs Miklós, Naszády Iván, Ujhelyi András. **Július harmadik** hetében (17—23): Mérey Ottó, Gajzágó Béla, Szücs Miklós, Naszády Iván, Ujhelyi András. **Július negyedik** hetében (júl. 24—30): Mérey Ottó, Gajzágó Béla, Szücs Miklós, Naszády Iván, Ujhelyi András. **Augusztus első** hetében (júl. 31. aug. 6): Mérey Ottó, Gajzágó Béla, Szücs Miklós, Ujhelyi András, Horváth Bálint. **Augusztus második** hetében (7—13): Mérey Ottó, Gajzágó Béla, Szücs Miklós, Ujhelyi András, Horváth

Bálint. **Augusztus harmadik** hetében (14—20): Mérey Ottó, Gajzágó Béla, Szücs Miklós, Kiss Endre, Ujhelyi András, Horváth Bálint. **Augusztus negyedik** hetében (júl. 28. aug. 3): Danilovics Elek, Tar Gyula, Giczey Gyula, Szancset János, Comaneseu Sándor, Gajzágó Béla, Visky Károly, Benkő József, Unger Gusztáv, Naszády Iván, Kiss Endre, Jeney György, Szacsavay Elemér, Potován István.

Szegheő István tanácselnök júli. 3-tól augusztus végéig élvezi a szabadságidőt. Továbbá: Menyei László elnöki titkár jun. 27-től aug. 7-ig, Kolbenbayer Kálmán albiró aug. 8-tól szept. 19-ig, Szoboszlai Sándor alb. szept. 19-től okt. 30-ig, Szarukán Zoltán alb. júli. 3-tól aug. 13-ig, dr. Lefkovicz Adolf jegyző júli. 3-tól júli. 31-ig, Lengyel Kálmán j. aug. 1-től 28-ig, Leipel Sándor irodaigazgató júli. 3-tól júli. 30-ig megy szabadságra.

Becsapott vőlegény.

— A debreczeni városi levéltárból közli: **K. A.** —

A régi időben nagy szégyennek tartották a már megkötött eljegyzés felbontását s az előjáróság büntette is azokat, kik elfogadható okokkal nem támogatták az eljegyzés felbontását. Ilyen eljegyzésből származó panaszt őriz a debreczeni városi levéltár poros aktái közt s már a panasz címe is bizonyítja, hogy abban az időben nem kis dolog volt a már megkötött eljegyzés felbontása.

A panasz így szól: Az Tekintetes Nemes Tanácshoz alázatos Instantiája Kállói Lakos Nemes Vere Mihálynak, melyben kéri, hogy Olá Erzsébettel, kit magának eljegyzvén Házassági Társul, de épen midőn érette jött, hogy haza vigye minden igaz ok nélkül Repudiálja és Remfecta a Nagy Népek Csufoosan Menyasszony nélkül vissza pironkodni, az reá tett költséget és fáradságot vissza fizeteni az Annyát is magát is Olá Erzsébetet keményen megbüntetni.

Belül pedig a következőkben önti ki panaszát a csufosan idehagyott vőlegény.

Tekintetes Nemes Tanács!

A Csapó Utczai Hóstoron*) Lakó Özvegy Olá Istvánnak Leányát Olá Erzsébetet ezelőtt néhány Hetekkel eljegyzvén és háromszor mind itt Debreczenbe mind Kállóba a Törvényes szokás szerint magunkat kihirdetvén s annyira is vittem, hogy az említett jegyesemet is haza vittem volna és be jövén este három alkalmatossággal és sok emberséges Emberrel, mely ebben a drágaságos Időben sokba került, amint megszálottunk azonnal veszem észre, hogy minket oda nem vártak, mivel se Tűz, se Víz, annyival inkább semmi olyan készülét a mineműnek Leány kiadásakor kellene lenni nem láttam, de mindezeket látván is hideg Vérrrel vettem mintha soha nem is tudnék semmit megszólítottam tehát az Annyát, hogy én már elérkeztem, hát Ó kigyelme Készen van-e? már a leányával is mivel itt enyi Néppel és Lovakkal az időt nem tölthetem, de erre az Annyok felelt is nem is, mellyen meg Utközvén a Leányt szállítottam meg ha már készen van készülő az Esketőre s azt találtam Tőle kérdezni, hogy vett-e már Mentét, mire azt felelte nem. Erre aztán én úgy odasugtam, hogy csak 15 Rf. kérjen az Anyától a többi kipótólom én ha 60 Rf. lesz is a Mente, nehogy csufondárosan jöjjen Kállóba. Amint az anya ezt meghallotta felpattant engem becsutelleníteni kezd azt mondván, hogy én nem Feleséget jöttem venni, hanem Just s azért nem adja nekem a Leányát. Illy megbecsutellenítés végett folyamodom a Tekintetes Tanácshoz méltóztassék Nekem

*) Hóstyá = külső városrész.

salisfaktiót provocálni és mind Oláh Istvánnét mind a leányát keményen megbüntetetni annyival is inkább mivel én nem Bitang nem Ország Kóborló hanem igaz Civis és Nemes ember is vagyok, amint Testimoniumaim bizonyítják. — Mellyre alázatosan elvárom Kegyes végzését vagyok

Debreczen, die 4-a Ápr. 1800.

alázatos szolgája
Ns. Vere Mihály
N. Kállói Lakos.

Nemes Vere Mihály Uram ezen beadványához mellékelte ama költségszám-
lát is, mely eljegyzésének költségeit
tünteti fel, melynek végén így szól:

A magam személyes megbecsutelleni-
tése miatt kész pénzt nem kívánok, hanem
kivánok, hogy mivel ezen Oláh Istvánné
nem Civis tehát mások, példájára, hogy
megbüntessék legalább 60 korbáccsal a
leánya pedig 50 korbáccsal egy tartom,
a Tekintetes Magistratust meg nem sértem
e szerint a közmondás szerint:

*Fama Fides Oculus non patiuntur
Jocem.*

Summa 106 Rf.

Salvo tamen Indiciario Calanto per-
manente.

Oláh Istvánnét megeztítá a Tanács.
Az asszony azzal védekezett, hogy Vere
Ó kigyelme sok pénzt sejtett azért akarta
elvenni leányát, nem pedig szeretetből. A
Tanács azonban kifizetni rendelte Vere
Mihály költségeit, ellenben nem korbá-
csoltatta meg se Olánét se a leányát,
hanem meghagyta nekik, hogy máskor
ne tegyenek bolondá senkit, mert akkor
duplán adja ki a petitonált korbá-
csukat.

Mulatságok.

A Polgári-Kör juniálisa.

A polgári-kör nyári mulatsága teg-
nap ismét méltóan sikerült régi jó hir-
nevéhez. Repült a párta, pengett a sar-
kantyu, kiverték a nótát szépen s járták
a lakodalmas „három a tánc“-ot kivilá-
gos kiviradtig.

A mulatságon *Dégenfeld* József gr.
főispán, *Roncsik* Lajos *Vecsey* Imre és
Király Gyula városi tanácsnokok is meg-
jelentek és sokáig elnézték a mulató ifju-
ságot.

Egyszóval a mulatság úgy erkölcsi-
leg, mint anyagilag igen jól sikerült s
mindvégig pezsgő jókedv uralkodott. A
négyeseket 90 pár táncolta.

A mulatságon Rácz Károly zenekara
huzta a talpalávalót.

A jelenlevő hölgyek névsora.

Asszonyok: Mike Ferenczné, Kéký
Sándorné, Pósalaky Andrásné, özv. Szücs
Sándorné, Ungváry Imréné, Rácz Gáborné,
özv. Thóma Miklósné, Tóth Istvánné,
Medgyaszay Sándorné, Pósalaky Mihályné,
Daku Mihályné, Némethy Jánosné, Kovács
Mihályné, Széchenyi Istvánné, Szabó Józsefné,
Cziczó Istvánné, Katona Józsefné, özv. Tóth
Andrásné, Biney Jánosné, dr. Orbán Józsefné,
Veres Mihályné, Kóbl Györgyné, Teremi
Gáborné, Jancsó Lajosné, Nagy Lajosné,
Mikó Józsefné, özv. Egri Mihályné, Tóth
Józsefné, Kormos Mihályné, Ötvös Györgyné,
Harsányi Andrásné, Kovács Jánosné, Ormós
Istvánné, Lada Józsefné, Timáry Sándorné,
özv. Pomoi Jánosné, Polgári Mártonné, Imre
Jánosné.

Leányok: Mike Mariska, Kéký Róza,
Pósalaky Mariska, Rácz Zsuzsika, Szücs
Mariska, Kozma Juliska, Szekeres Erzsike
és Róza, Rácz Erzsike, Tóth Juliska, Thoma
Szilvia Kirch nővérek Medgyaszay Erzsike,
Daku Eszti, Tóth Zsuzsika, Palánki Mariska,
Kovács Juliska, Széchenyi Piroška és Pónka,

Szabó Aranka, Uszó Mariska, Katona Mariska, Tóth Mariska, Arany Esztike, Burai Katicza, Veress Juliska, Boross Lilike (Peténye), Peremi Erzsike, Kolb Ilona, Kemény Emilia, Janesó Mariska, Nagy Juliska és Róza, Mikó Juliska, Egri Ilona, Halász Gizella, Tóth Mariska, Kormos Emma, Ötvös Erzsike, Harsányi Zsuzsika, Kormos Zsuzsika, Dobos Esztike, Török Juliska, Varga Juliska, Polgári Esztike, Polgári Erzsike.

Irodalom és művészet.

* **Mars könyve.** „Képek a Garnizonból”. Ilyen című könyv jelen meg közel napokban Marstól, a Debreczéből elszármazott jeles tollú írótól. Mars debreczeni író, itt kezdte a tollforgatást és ma már széles körben ismerik és megkedvelik az írásait. Könyvére vonatkozólag a következő prospektust kaptuk:

Városunk társadalmi életének egy általánosságban szeretett, hangyaszorgalmu és előretörő fiatal tagjának eredménydus munkásságára vagyok bátor becses figyelmét felhívni.

Tíz esztendőök során keresztül a „tollal s a karddal egyformán kitarotán szolgálni” nagy feladat s ezt a feladatot fényesen oldta meg jeles tárczairónk: „Mars”.

Mars tíz évet betöltött a Múza szolgálatában, s hogy minő eredménynyel, azt az a tény bizonyítja legjobban, hogy ez által sikerült meghódítani saját részére a polgárság szívét s elismert kedvenz írójává válni nemcsak a nagyváradi, vagyis biharmegyei társadalomnak, hanem Debreczen, Arad, Szeged városok közönségének is, ahol a „Nagyváradból átvett kitünő tárczáit szintén olvasta és megszerette az intelligens osztály.

„A munkának meg kell teremni a magyümölesét. Művében él az ember!”

A hírlapokban megjelent tárczák élete olyan, mint a Tisza-virágé . . . egy napos s aztán elenyészik.

Ezen enyészettől óhajtottam megmenteni „Mars” válogatott tárczáit s kedves kötelességemnek óhajtottam eleget tenni a közönséggel szemben, midőn ezeket egy kötetbe foglalva:

„KÉPEK A GARNIZONBÓL”

ezim alatt közre bocsátom.

A „Képek a Garnizonból” tartalmazni fogja „Marsnak” tizenkét kedves tárczáját, melyek közül egy nagyobb terjedelmű s önálló műnek is bátran beillik.

A „Képek a Garnizonból” terjedelmes szép könyv alakban jelenik meg, finom velin papíron, szép diszes nyomással s olyan ezimlappal, mely kedves meglepetéssel fogszolgálni a hölgyvilágnak, a kik számára írta tulajdonképen „Mars” e bájos kis regéket.

A „Képek a Garnizonból” egyáltalán véve nem fog tartalmazni kaszárnya-történeteket, vagy eleséplát katonahistóriákat, a „Mars” alakjai modern disztigvált alakok s történetei úgy vannak megírva, hogy bármely szülő aggodalom nélkül adhatja leánya kezébe.

A kötet ára füzve csupán egy forint,

(bolti ára 1 frt 30 kr.) csinos diszkötésben 1 frt 50 kr. (bolti ára 2 frt.)

A minden tekintetben csinos s tartalmas könyv ajándék-tárgyul igen alkalmas, bármely szalon asztalán helyet foglalhat s az őszi könyvpiacon első ujdonságként fog megjelenni.

Bátorkodom a tuloldali gyűjtőivre t. ezimed figyelmét felhívni s fölkeríteni, hogy előfizetők gyűjtése, illetve a kötetre saját előfizetése által, a becses kis mű elterjedését elősegíteni, engem pedig vállalatom sikerének elérésében támogatni méltóztassék.

Előfizetési pénzek július hó 15-ig legkésőbbén ezimemre küldendők, hogy a nyomtatandó kötetek száma iránt magamat tájékozhatassam s a nyomást már augusztus hóban foganatosíthassam.

Tíz előfizető gyűjtésénél a tizenegyedikkel mint tiszteletpéldánnyal szolgálók.

Kérem a neveket és pontos ezimeket tisztán s olvashatóan kiírni.

Tisztelettel

Láng József,

kiadó.

Nagyvárad, Uri-utca 702. sz.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény. 22.

— Irta: Uriel. —

(Folytatás.)

XII.

— Nagysád, Moór Zsigmond doktor ezennel lábaihoz omlik.

Könnyedén meghajol, czilinderével félkört írva le a levegőben, Zizike felé közeledik, pajkosan elkapja a kipirult arczu leánya kis kezét s az apró, fehér ujjakat sorba csókolgatja.

— Oh, de édesek!

— Mit gondolsz? — szól a mama, — hiszen így elkényezteteti a legkisebb leányomat.

Zsiga doktor, mint valami tánczos, villámgyorsan megfordul s Ilka és a melancholikus Jolánka előtt ismétli a cifra bókot.

— Ne omoljon lábainkhoz, kár volna azért a szép nadrágért, — kaczag föl Ilka.

Ella imént jött haza az operából, épen keztyűt húzza le, uras előzékenységgel mutat helyet a vendégeknek s kedves mosolylyal fogadja Bendey válogatott bókjait. Mert azt meg kell adni, hogy Bendey, a ki egész életét előkelő társaságban töltötte, nagyon ért ahhoz, hogy kell fölényt gyakorolni az egyszerű és szegény embereken. Hanem Ellára nem látszik különös hatást gyakorolni előkelők köd magaviselete. Sohasem jön zavarba, mint a nővérei, nyájas és kedves, de van benne valami parancsoló biztosság, mely előtt hajótörést szenved a világlátott gavalér minden mesterfogása. Gyorsan és szellemeden válaszol s Bendey gyakran odasug a Zsiga doktor fülébe: — Ordög vigyen el ha nem tudnék belebolondulni.

Mikor először meglátta Ellát, mindjárt megakadt rajta tekintete. Csak azért is a többi leányokra nézett, de szemének sugarai akaratlanul arra a leányra vetőd-

tek. Ingerli az a fehér arcz, a lágy vonások, a gyönyörű homlok a bomlatag szőke fürtökkel, az egész leány oly különös hatást gyakorol reá, hogy szinte kóros zavarba esik öntudata. Valami eltaszítja abból a szobából, mintha fenyegetné egy kéz: Menj! Nem vagy idevaló! — föláll, menni készül, de Ilka és Jolán marasztalják, s marad szivesen, mert ellenállhatatlan vágy ingerli, tetszeni ennek a leánynak. De mi módon? . . . Dicselkedni kezd előtte.

— Lehetek akármilyen léha ember, mégis tettem valamit. Fölfedeztem Abay Imrét . . .

Elakadt szava. Nem fogja föl bár, de ösztönszerűleg érzi, hogy dicsékvése viszatetszést szülhet.

Zsiga doktor replikáz:

— Igen, mi gratulálhatunk magunknak Abayhoz. Ó valóban megérdemelte, a mit érte elkövettünk. A jó fiu annyi hálával van irántam eltelve. Pedig én igazán nem tettem az érdekemben semmit. Epen semmit. Csak fölfedeztem.

Ella arczát egyszerre gyöngye piros-ság önti el.

— Ön nagyon szerény. — Mindazonáltal a leány hálás hangon szól hozzája elmélázva. — Lám, — folytatja — milyen boldog, kinek ilyen jó barátai vannak. Mert nagy boldogság az, ha tudjuk, hogy van két barátunk, akiket tisztán a szeretet kapcsol hozzánk.

És foly a társalgás vigan. Szépeket mondanak egymásnak, mert az emberek nagyon rokonszenveznek azzal, a ki az őszinteség látszatával hizelegni tud.

Bendey derék szeme még jobban kikaprikázik s minduntalan odatéved Ella kedves alakjára. Akármerre fordul, akárkivel beszél, valami delejes erő odairányítja tekintetét. Most éppen Ilkával és Jolánnal beszél.

(Folyt. köv.)

Ingtatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

1. Varjas Erzsébet Rácsai Lászlóné és Varjas Zsuzsanna 256□ öl területű ujosztású szántóföldjüket megveszik Tóth András és neje Kovács Juliánna 800 frtéért.

2. A 3215. sorszámú háznak Nagy Eszter és Nagy Juliánát képező kétharmad részét megveszik Nagy Imre és neje Péter Ilona 1466 frt 66 és kétharmad krért.

3. Eszenyi Imre és neje Gőnczi Juliánna 7 hold 315□ öl területű új osztású földjét megveszik Könyves Tóth Kálmán és neje Budaházy Vilma 3065 frtéért.

4. Kerek Bálint és neje Süvöltős Eszter 2648. sorszámú házukat megveszi özv. Molnár Péterné Juhász Zsuzsanna 2600 frtéért.

5. Grünfeld Leopold megveszi Kéki Sándor Mórcaz telepen levő házának öt illettő felelő részét 500 frtéért.

6. Tóbiás István és neje Tisza Nagy Juliánna megveszik Véghe András és neje Molnár Zsuzsanna 1004□ öl területű ujkerti szőlőjüket 2150 frtéért.

7. Kun Sándor és neje Izsó Juliánna megveszik özv. Janesó Lajosné és kiskoru gyermekei 2 hold 250□ öl területű ondódi földjüket 800 frtéért.

valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, koczkázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

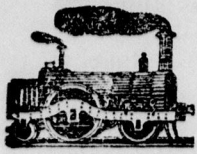
Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben
(os. és kir. udvari szállító.)

Selyem-basztruha

8 frt 65 krtól

egész 42 frt 75 krig egy teljes öltözékhez való szövet

Tussors és Shantungs

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. május hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)			
Debreczenből indul	Vonat	Érkezik	
P.-Ladány* - - 12.— déli	Vegyesvonat	1.28 délután	
P.-Ladány - - 3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.11 délután	
P.-Ladány - - 8.15 este	Személyvonat	9.45 este	
Budapest - - 9.01 reggel	Gyorsvonat	1.54 délután	
Budapest - - 12.36 délután	Személyvonat	8.10 este	
Budapest - - 10.27 este	Személyvonat	5.35 reggel	
Debreczen—M.-Sziget			
Szatmár - - 5.22 reggel	Személyvonat	1.— délután	
M.-Sziget - - 3.— reggel	Személyvonat	9.45 délelőtt	
M.-Sziget - - 3.56 délután	Személyvonat	10.49 este	
M.-Sziget - - 6.59 délután	Gyorsvonat	11.40 este	
M.-Sziget - - 6.55 este	Tv. sz. sz.	7.— reggel	
Debreczen—Szerencs			
Szerencs - - 8.25 reggel	Személyvonat	11.26 délelőtt	
Szerencs - - 4.02 délután	Személyvonat	7.06 délután	
Szerencs - - 7.05 este	Személyvonat	9.55 este	
Debreczen—Füzes-Abony			
Füzes-Abony 4.42 reggel	Vegyesvonat	16.24 délelőtt	
Füzes-Abony** 4.16 délután	Vegyesvonat	8.00 délután	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértés			
N.-Léta—Vértés 8.35 reggel	Vegyesvonat	10.46 délelőtt	
N.-Léta—Vértés 4.21 délután	Vegyesvonat	6.24 délután	
Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök			
B.-Szt-Mihály 5.28 reggel	Vegyesvonat	8.58 reggel	
B.-Szt-Mihály 4.06 délután	Vegyesvonat	7.02 délután	

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füredig.

Budapest—Debreczen			
Debreczenbe érkezik	Vonat	Indul onnan	
P.-Ladány - - 7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.12 reggel	
P.-Ladány - - 5.14 reggel	Személyvonat	4.06 reggel	
Budapest* - - 9.15 este	Gyorsvonat	9.31 délelőtt	
Budapest - - 3.36 délután	Személyvonat	2.11 délután	
Budapest - - 6.50 délután	Gyorsvonat	2.11 délután	
Budapest - - 2.40 éjjel	Személyvonat	7.06 este	
M.-Sziget—Debreczen			
M.-Sziget** - - 7.51 reggel	Személyvonat	4.— reggel	
M.-Sziget - - 12.16 délután	Személyvonat	6.— reggel	
M.-Sziget - - 6.54 délután	Személyvonat	1.31 délután	
M.-Sziget - - 8.54 este	Gyorsvonat	4.11 délután	
M.-Sziget - - 10.12 este	Személyvonat	3.46 délután	
Szerencs—Debreczen			
Szerencs - - 8.09 reggel	Személyvonat	5.02 reggel	
Szerencs - - 12.21 délután	Személyvonat	9.07 délelőtt	
Szerencs - - 7.57 este	Személyvonat	5.20 délután	
Nagy-Léta—Vértés—Debreczen			
N.-Léta—Vértés 7.18 reggel	Vegyesvonat	5.18 reggel	
N.-Léta—Vértés 3.13 délután	Vegyesvonat	1.00 délután	
Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök—Debreczen			
B.-Szt-Mihály 8.17 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel	
B.-Szt-Mihály 6.41 este	Vegyesvonat	3.27 délután	
Füzes-Abony—Debreczen			
Tisza-Füred - - 8.— reggel	Vegyesvonat	4.18 reggel	
Füzes-Abony 5.36 délután	Vegyesvonat	11.39 délelőtt	
F.-Abony*** - 7.50 este	Vegyesvonat	5.25 délután	

* Csak P.-Ladányig
** Csak Szatmárról.
*** Csak Ohat-Köcsig.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felölös szerkesztő: Konez Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal

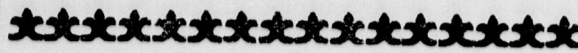
Kiadó lakás

és

bolthelyiség.

Egy utczeni emeleti lakás
azonnal és egy bolthelyiség
1898. augusztus hó 1-től kiadó.

Értekezhetni az Alföldi takarékpénztár háztulajdonosnál. 580-3-3

Dr. Spitzer arczenőese

csakis zöld ezédulán levő ezen aláírással valódi

Dr. Spitzer arczenőese . . . 35 és 50 kr.
mosdóvize . . . 40 "
Salvator-szappan . . . 50 "
Lyoni-rizspora . . . 50 és 80 "

eltávolítanak mindennemű arozfoltot, pörseuést és szeplőt és ezáltal finomítják az arczbőrt.
Dr. Spitzer arczenőese 50 év óta minden világrészbe szétküldetik.

Rosenfeld képasztája,

mely csakis félhold alakú védjeggyel valódi, három nap alatt minden kezét gyöngéddé és fehérré varázsol.

Egy üvegtégely ára 60 kr.

Kapható Örvényi Ottó és Rothsohnok V. E gyógyszerészeknél, valamint Franosos és Jóna gyógyszerüzletében. 572 10-3

Főraktár: Dr. Kovács Ernő
gyógyszertár és illatszergár
BUDAPEST, VI. Gyár-utca 17. sz.

Mosóárak!

A hírneves cosmanosi gyárból:
szintartó Voile-ok, Indish foulard, Atlas-Satin, Piquet

*** Himzett Batist ***

Szerbvásznak, à jour kelmék;

hazai gyártmányu

Csalán-szövet métere 11 kr.

☞ Székely varrottas ☞

nagy választékban és olesón kapható

Szabó Lajos fiai

ezégnél

Debreczen, Rózsa-tér.

5314.

1898.

Árlejtési hirdetemény.

Debreczen szab. kir. város által előállítandó lovassági-laktanya építési munkáinak biztosítására zárt ajánlatversenytergyalás hirdettetik:

Az egyes munkák következő összegekel vannak előirányozva:

1. 2. Föld-, kőmives- és elhelyezési munka	309829	frt 88	kr.
3. Kőfaragó-munka	11542	" 42	"
4. Vasneműek	42078	" 60	"
5. Ács-munka	65922	" 10	"
6. Tetőfedési munka	31464	" 32	"
7. Bádogos-munka	33778	" 41	"
8. 9. Asztalos- és padlózó-munka	29774	" 69	"
10. Lakatos-munka	35891	" 90	"
11. Mázoló-munka	4365	" 15	"
12. Üveges-munka	3571	" 48	"
13. Szobafestő-munka	1018	" 60	"
14. Kályhás-munka	7503	" —	"
15. Csatornázási munka	20599	" 80	"
	596.840	frt 43	kr.

azaz Ötszázkilenczvenhatezer nyolczszáz negyven forint és negyvenhárom krajczár. Pályázni lehet az összes munkákra együtt, vagy egyes munkacsoportokra, vagy minden munkanemre külön.

A pályázatban résztvehet minden magyar honpolgár ki kellő ipar képesítéssel bir.

Minden ajánlattevő köteles a pályázata tárgyát képező munka előirányzati összege után számított 5% bánatpénzt folyó évi június hó 21-én d. u. 4 óráig a városi házipénztári hivatalnál letenni s a letéti jegyzéket ajánlatához mellékelni.

A kellően felszerelt zárt ajánlatok f. évi június hó 21-én d. u. 5 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtandók be s a beérkezendő ajánlatok f. évi június hó 22-én d. u. 4 órakor a városház nagytanácsstermében nyilvánosan bontatnak fel.

Az ajánlatba hozandó egységárak vagy százalékgedmények, olvashatóan, tisztán és határozottan számmal és betűvel is kiirandók, köteles továbbá ajánlattevő ajánlatában kijelenteni, hogy a tervet, költségvetést, vállalati feltételeket, és a helyi viszonyokat ismeri s azokat magára kötelezőnek elvállalja.

Kétséget támasztható kifejezéseket tartalmazó, távirati, elkésve beadott, valamint utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A tervek, költségvetés és vállalati feltételek a városi mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők s a költségvetés és feltételek munkanemenként elkülönítve kívánatra ugyanott kiadatnak, illetve pályázni kívánók költségén megküldetnek.

A városi tanács fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezendő ajánlatok közül szabadon választhasson, vagy a munkálat biztosítására az ajánlatok mellőzésével más intézkedést tehessen.

Debreczen, 1898. évi május hó 21-én.

527-2-2

A városi tanács.